

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 6C/201/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215872
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7712215872.2

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ul. Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., ul. Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ul. Župné nám. 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 27.9.2012 domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce na tom základe, že súd o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, pričom v exekučnom konaní je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o takomto návrhu v lehote do 30 dní od jeho doručenia.

Uviedol, že žalobca v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 9030833) navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa § 38 a nasl. Zák. č. 233/1995 Z.z. „Exekučný poriadok“ zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu, ktorú oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho z citovanej zmluvy dlžníkom : Zuzana O., nar. X.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 12680/2010. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Michalovce a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom stanovenej lehote. Súd o doručenej žiadosti súdu dňa 16.10.2006 rozhodol dňa 24.10.2006 tak, že vo veci vydal poverenia na vykonanie exekúcie.

Oprávnený súdu dňa 15.10.2009 doručil návrh na zmenu exekútora. Uviedol, že napriek jeho doručeniu, súd ohľadom rozhodnutia vo veci bol bezdôvodne nečinný viac ako 216 dní.

Tiež poukázal na skutočnosť, že exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná 1) nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a 2) nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (v skutočnosti súd nemá inú legálnu možnosť, než o návrhu len na základe posúdenia osoby nového exekútora rozhodnúť a teda do konania nevstupujú iné informačné podnety a nevykonáva sa

dokazovanie), tak o návrh na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonom stanovenom čase. Tvrdil, že v danom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Ako dôkaz označil súdny spis Okresného súdu Michalovce založený pre exekučné konanie vedené medzi oprávneným : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, 811 09 a povinným : Zuzana O., nar. X.XX.XXXX, pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinného vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 9030833 (registrácia súdneho exekútora EX 12680/2010, číslo poverenia 5807*019448). Uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie. Žalobca použil rovnopis exekučného titulu ako nutnú prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie a zveril ju súdnemu exekútorovi. Preto nemôže objektívne predložiť súdu ani návrh na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum jeho doručenia súdu, pretože návrh na vykonanie exekúcie doručoval súdnemu exekútorovi s poukazom na § 36 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku.

V predmetnom prípade tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k rozhodnutiu o návrhu na zmenu súdneho exekútora k vydaniu pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Uvedená nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp.zn. I.ÚS 41/02, III.ÚS 117/02, I.ÚS 13/05).

Podotkol, že o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody sa dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 12.5.2010 o zmene súdneho exekútora (skutkový dej bol zavŕšený doručením uznesenia o zmene súdneho exekútora). Žalobca si preto z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne:

A. Poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Poškodený vynaložil v tomto období :

- na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- EUR,
- na udržiavanie a správy informačného systému 40,- EUR,
- na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- EUR,
- na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- EUR, spolu teda sumu 175,- EUR, ktorá by nezaťažila žalobcu, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu,

B. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je preto dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu.

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu podľa Ústavy SR a podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III.ÚS 120/2010 z 12.mája 2010). Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi sa súdna ochrana poskytne v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie príslušných zákonných ustanovení musí v celom rozsahu rešpektovať uvedené základné právo účastníkov garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy. Potreba

náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Navrhovateľ si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 387,24 EUR. Poškodený pri jej výpočte vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia 20.000,- Sk, t.j. cca 663,84 EUR (Nálezy ÚS sp.zn. III.ÚS 203/06, III. ÚS 347/05, III.ÚS 118/06), teda 663,84 EUR za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 EUR za mesiac.

Predmetná vec sp.zn. 6C/201/2012 bola uznesením tunajšieho súdu zo dňa 10.10.2012 spojená na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp.zn. 6C/138/2012. Uznesením sp.zn. 6C/138/2012 zo dňa 2.12.2013 bola z konania rozpojená, keďže bolo dodatočne zistené, že na spojenie sa s uvedenou vecou nehodí.

O vznesenej námietke žalobcu o predpojatosti okresného súdu, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný rozhodol uznesením č. 2NcC/16/2014-25 dňa 29. apríla 2014 Krajský súd v Košiciach, ktorý sudcu prejednávajúceho túto vec JUDr. Zdenka Švárneho z prejednávania a rozhodnutia pridelenej veci vedenej pod sp.zn. 6C/201/2012 Okresného súdu Michalovce nevyhlásil.

Žalovaná sa k podanému návrhu žalobcu písomne vyjadrila podaním zo dňa 5.3.2013, s týmto nesúhlasila a žiadala ho zamietnuť. Svoje stanovisko odôvodnila tým, že v hromadných žalobách podaných žalobcom a teda aj žaloby týkajúcej sa tohto konania sa vyskytuje viacero nedostatkov ako napríklad uvedený odlišný dátum narodenia povinných v žalobách ako je dátum narodenia v petite, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia žiadostí o udelenie poverenia podaných na súd, dátumy doručených návrhov na zmenu exekútora, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátum kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch, nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy a iné. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, avšak viac menej odkazuje na samotný exekučný spis, kde v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd, napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Žalobca tvrdí, že nemá vedomosť o spisových značkách uvádzaných v exekučnom konaní, čo sa nezakladá na pravde, pretože tieto mu museli byť známe v rámci doručovania, či už vydaného poverenia, resp. uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, alebo z uznesenia o zmene súdneho exekútora. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, je jedným z dôvodov pre ktoré ústavný súd odmietol sťažnosti žalobcu pre porušenie jeho ústavného práva pre nečinnosť exekučného súdu. Žalovaná ďalej poukázala na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, pretože žalobca jednak namieta nezákonné konanie v podobe rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora, ale namieta aj nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Žalobca ďalej uvádza aj rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia a vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Z takto formulovaných žalôb nie je jednoznačné na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobách sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza z ktorého titulu si nárok uplatňuje. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Táto nejasnosť sa prejavuje najmä v žalobách, kde namietaným nesprávnym úradným postupom má byť skutočnosť, že okresný súd o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v 15 dňovej lehote. Žalovaná ďalej poukázala na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli na súd doručené žaloby vo veci samej je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Poukázala na ustanovenie § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. podľa ktorého nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe a nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom podľa § 4 a § 11. Ďalej poukázala na ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., a to že ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo iba uspokojí jeho časť do šesť mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojuje jeho nárok

na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Z uvedeného dôvodu žalovaná považuje nárok žalobcu za predčasne uplatnený. Vcelku žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť aj napriek opakovaným výzvam na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z.z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. Žalovaná ďalej poukázala na podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pre ktoré je potrebné nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote žalovaná uvádza, že všeobecným predpokladom na zmenu exekútora je žiadosť oprávneného na jeho zmenu spolu s uvedením, ktorý exekútor má nahradiť pôvodného exekútora. V praxe je zaužívané, že po dôjdení takéhoto návrhu na súd, je predmetný návrh doručený na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, na vyčíslenie jeho doterajších trov (keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súd má povinnosť rozhodnúť aj o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie u pôvodného exekútora) a na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku). V takomto rozhodnutí súd podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi na ďalšie konanie spolu s exekučným spisom.

Žalovaná pripúšťa, že v jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu exekútora oneskorene, t.j. po uplynutí lehoty 30 dní od doručenia návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol súdu plnú súčinnosť; v takých prípadoch objektívne nemohol dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie a na ďalšie úkony s tým súvisiace. Pokiaľ žalobca zistil nečinnosť súdu, nič mu nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch. Ak tento nevyužil, zanedbal tým svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 414 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom stanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup. Poukazujúc na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene exekútora, resp. do doručenia uznesenia o tejto zmene znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pretože pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní.

Pojem nesprávny úradný postup nemá legálnu definíciu, avšak v súlade s rozhodovacou praxou súdov možno ho vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenia účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí nenašiel svoj bezprostredný vzťah vo vydanom rozhodnutí. Nesprávnym úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože toto právo platí iba v prípade, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu, preto je nevyhnuté, aby pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím bola nezákonnosť konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku. Táto podmienka nepochybne nie je v prípade rozhodnutia o zmene súdneho exekútora splnená. Žalovaná odkázala v tejto časti na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. 1ÚS/16/0 podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného

postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, spočívajúcej v nečinnosti pri výkone verejnej moci, alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho zavinenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti v ktorej Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca nepreukázal, žeby podal sťažnosť na prieťahy alebo žiadosť o prešetrenie sťažnosti, žeby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní alebo vydané rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaná ďalej namietala vyčíslenú náhradu škody v jednotlivých konaniach. Uviedla, že žalobca na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke, pričom si vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušálnych nákladov spočívajúcich v administratívnych výdavkoch, funkčných výdavkoch, mzdových výdavkoch a výdavkoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Žalovaná konštatovala, že žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi pri svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva aj informačný systém, ktorý poskytuje prehľad úverov, pričom takýto systém využíva nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím ako aj po ňom, a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj takých v ktorých žiadne exekučné konanie neprebíha. Takisto udržiavanie systému žalobca musí vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu ako ich poskytuje, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu.

Sudca vo veci nariadil pojednávanie. Na pojednávanie dňa 1.7.2014 sa žalobca nedostavil, avšak svoju neúčast' písomne ospravedlnil, pričom požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že podľa ich názoru im nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Michalovce. Taktiež sa nedostavila zástupkyňa žalovanej, ktorá sa k podanej žalobe písomne vyjadrila podaním zo dňa 5.3.2013, pričom svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v ich neprítomnosti.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu vedeného pod sp.zn. 6Er/598/2006, u súdneho exekútora JUDr. Ďurkovej Renáty, EÚ Košice, vedeného pod číslom Ex 624/2006, týkajúceho sa : oprávneného POHOTOVOST', s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, v zast. JUDr. Martin Máčaj, advokát, proti povinnému Zuzana O., nar. X.XX.XXXX, N. XX, o vymoženie 35.300,00 Sk istiny s príslušenstvom zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol súdu oprávneným doručený 15.10.2009. Súd listom zo dňa 1.12.2009 vyzval súdneho exekútora na predloženie originálu exekútorskeho spisu spolu s vyčíslením trov exekúcie, ktoré si v konaní uplatňuje, resp. oznámenie, že si trovy exekúcie neuplatňuje, nakoľko súdu bol predložený návrh na zmenu exekútora, o ktorom je potrebné rozhodnúť. Súdny exekútor zaslal súdu požadovaný spis spolu s vyjadrením 23.12.2009. Nakoľko oprávnený v danom období podal na súd hromadne návrhy o zmenu exekútora vo viacerých konaniach (nárazové podania), súd o uvedenom návrhu rozhodol uznesením dňa 12.5.2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť ohľadom zmeny exekútora dňom 27.5.2010.

Podľa § 44 ods. 8 Zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (platného ku dňu podania návrhu na zmenu exekútora), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. ďalej len zákon štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1, 2 zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 6 ods. 1 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 19 ods. 1, 2, 3 zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Súd po posúdení zákonných predpokladov na uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Žalobca nepreukázal v danej veci splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. pred súdom, a to predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom. Žalobca v návrhu uviedol, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal o predbežné prerokovanie jeho nároku. Do spisu však nepredložil žiaden dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnil a kedy a dokazovanie odkázal na spis Ministerstva spravodlivosti SR. Súd nevidí akceptovateľný dôvod nato, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu mal dokazovať súd alebo žalovaná. Nejde o listinný dôkaz, ku ktorému nemá žalobca prístup, alebo ktorý by mu nemohol byť sprístupnený. Ak si žalobca neponechal kópiu návrhu, sám sa dostal do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania. Z tohto dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania. Ďalej súd v tomto konaní zistil, že skutkové tvrdenia žalobcu o nečinnosti ohľadom podaného návrhu na zmenu exekútora a následného vydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, čo má byť aj dôvodom nároku na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., sa nezakladajú na pravde, pretože súd si vyžiadal potrebné

podklady od súdneho exekútora a až po ich doručení, ktoré boli pre rozhodnutie vo veci potrebné, o uvedenom návrhu rozhodol.

V danej veci sa žalobca domáhal nároku na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia, vydania uznesenia o zmene exekútora po zákonom stanovenej lehote. Pri tomto nároku je potrebné splnenie niekoľkých kumulatívnych podmienok 1/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, 2/ vydanie nezákonného rozhodnutia a vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, 4/ zrušenie alebo zmena nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom, 5/ podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorého sa mala nezákonnosť týkať. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne, ak chýba čo i len jedna podmienka, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Ako je vyššie uvedené žalobca nepreukázal, že nárok predbežne prerokoval so žalovanou. Ďalšou podmienkou pri uplatnení nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je preukázanie zrušenia nezákonného rozhodnutia. Z exekučného spisu tunajšieho súdu, ktorý je pripojený ku konaniu nevyplýva, aby vydané uznesenie o zmene súdneho exekútora bolo nejakým spôsobom spochybnené a tým zrušené. Žalobca nezákonnosť rozhodnutia odôvodnil tým, že súd nevydal uznesenie v zákonom stanovenej lehote. Súd v tomto konaní preto posudzuje nárok žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a iba v intenciách tohto zákona o nároku žalobcu rozhoduje. Z uvedeného dôvodu je návrh žalobcu nedôvodný a v rozpore so zákonom č. 514/2003 Z. z., keďže prevedeným dokazovaním bolo zistené, že uznesenie vo veci bolo vydané a ďalšie kroky oprávneného aj čo sa týka žiadosti o poskytnutie informácie o stave konania, boli z jeho strany vykonané až po tomto rozhodnutí.

Súd zdôrazňuje, že v prípade vydania uznesenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť a na základe ktorého sa ďalej vo veci konalo, nemôže ísť o nesprávny úradný postup, pretože výsledkom postupu súdu bolo vydanie rozhodnutia, v tomto prípade uznesenia o zmene súdneho exekútora, na základe ktorého bola vec postúpená súdom novému exekútorovi, ktorý vo veci ďalej pokračoval.

Nárok žalobcu na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z. z., preto nie je daný samotný základ nároku žalobcu. Súd sa z uvedeného dôvodu nezaoberal ani správnosťou vyčíslenia náhrady škody, či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca v tomto konaní požadoval.

Na základe zistených skutočností tak žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, nakoľko žalobca bol v konaní neúspešný, preto mu náhrada trov konania nepatrí a úspešná žalovaná náhradu trov konania nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods.3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,

potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205a O.s.p./,
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.